

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

לפני כבוד השופטת ד"ר דפנה אבניאלי

תובע רון גואטה
ע"י ב"כ עו"ד אייל ברוק

נגד

נתבעים 1.הלל מיטלפונקט
ע"י ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן ואח'

2.תיאטרון בית ליסין בדיזנגוף
ע"י ב"כ עו"ד יונתן אגמון ואח'

פסק-דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

פתח דבר

"כל העולם במה וכולנו שחקנים" נאמר במחזהו של שייקספיר "כטוב בעיניכם", אך התביעה אינה עוסקת במטאפורה הזו, אלא בשני מחזות שנטען כי הם כה דומים, עד כי ברור שבוצעה העתקה של אחד מהם והפרת זכות יוצרים.

רון גואטה, מחזאי צעיר ובתקופה הרלבנטית אלמוני, תובע פיצויים בסך 1 מיליון ₪ מההלל מיטלפונקט ומתיאטרון בית לסיין, בטענה כי הפרו זכות יוצרים וניכסו לעצמם מחזה מקורי שכתב בשם 'אדמונטון'.

בכתב תביעה ארוך ומפורט, מעלה התובע טענות קשות כלפי הנתבעים, שלדבריו נחשפו ליצירתו המקורית בפסטיבל 'פותחים במה' לטיפוח מחזאות מקורית, שהפיק בית לסיין ואשר בו שימש מיטלפונקט ראש חבר השופטים. המחזה 'אדמונטון' לא זכה בתחרות והטענה היא, כי לאחר שמיטלפונקט צפה בו כשופט בתחרות ואף הצביע נגדו, הוא ניגש לכתיבת מחזה חדש, לכאורה פרי עטו, ששמו 'מקסי ואני', אשר למעשה הועתק מיצירתו המקורית של גואטה והוצג בתיאטרון בית לסיין ובמקומות נוספים ברחבי הארץ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 הלל מיטלפונקט, מחזאי בעל מוניטין שכתב מחזות רבים וידועים, מכחיש מכל וכל את טענות התובע
2 בנוגע לשימוש במחזה 'אדמונטון' וטוען כי התביעה המייחסת לו גניבה ספרותית הינה תביעת סרק,
3 שנועדה לפגוע בשמו הטוב ובמוניטין שלו כמחזאי מוערך, על לא עוול בכפו. בגין הפגיעה בשמו הטוב
4 הגיש מיטלפונקט תביעה שכנגד, בה הוא עותר לחייב את גואטה בתשלום פיצויים בסך 200 אלף ₪.
5
6 **תיאטרון בית לסין** טוען כי כל הקורא את המחזות 'מקסי ואני' ו'אדמונטון', לא יחשוד כי מדובר
7 במחזות דומים או שהאחד הועתק מהשני. מדובר ביצירות שונות בתכלית, וגם אם קיימים ביניהן
8 קווי דמיון מסוימים, הם אינם ייחודיים ומקוריים לתובע ואינם מעידים על העתקה או על שימוש
9 בלתי ראוי בזכויות היוצרים שלו.
10 בית לסין הגיש במקביל הודעת צד ג' נגד מיטלפונקט בה טען, כי הוא זכאי לשיפוי ממנו אם יימצא כי
11 הוא אחראי בגין הפרה כלשהי של זכויות התובע.
12
13 במסגרת התביעה העידו בבית המשפט, פרט לצדדים עצמם, מומחים לתיאטרון ועדים נוספים,
14 שעדותם סייעה בבירור הסוגיות הנכבדות מתחום דיני זכויות היוצרים שהתביעה מעלה.
15 התביעה התבררה עד תומה, לאחר שניסיון להביא את הצדדים לידי הידברות לא צלח וכל צד התבצר
16 בעמדתו. מלאכת ההכרעה נותרה בידי.

המסכת העובדתית

- 19 1. רון גואטה הוא בוגר החוג לקולנוע באוניברסיטת ת"א, שעסק בכתיבה ועריכה עיתונאית, פרסם
20 ספר שירים, כתב תסריטים לתכניות טלוויזיה ושימש כאיש תוכן באתרי אינטרנט שונים (להלן:
21 "התובע" או "גואטה").
22
23 2. הלל מיטלפונקט הוא מחזאי ותיק ומוערך, שכתב כ-50 מחזות אשר הועלו על בימות התיאטרון
24 הציבורי וזכו בפרסים רבים. בין מחזותיו המוכרים ניתן למנות את 'מכולת', 'גורודיש', 'מדריך
25 למטייל בוורשה', ועוד. בתקופה הרלבנטית ובמשך 7 שנים שימש מיטלפונקט גם כמחזאי הבית
26 של תיאטרון בית לסין (להלן: "הנתבע" או "מיטלפונקט").
27
28 3. בית לסין הוא תיאטרון ציבורי ותיק, שנוסד לפני 30 שנים ופועל בישובים רבים ברחבי הארץ,
29 כתיאטרון השואף להעלות על בימתו הצגות עם אמירה אמנותית וחברתית. בית לסין מנוהל מזה
30 20 שנים ע"י גב' ציפי פינס, המשמשת גם כמנהלת האמנותית של התיאטרון וכבמאית של כמה
31 מלהיטיו הגדולים (להלן: "בית לסין").
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

- 1 4. בשנת 2009 כתב גואטה מחזה ביכורים מקורי בשם 'אדמונטון', ובמרץ 2010 שלח אותו לתיאטרון
2 בית לסיין, כמועמד להשתתף בתחרות לטיפוח מחזאים חדשים, במסגרת פסטיבל "פותחים במה",
3 שהתקיים באוגוסט 2010 (להלן: "הפסטיבל"). כעבור זמן מה התבשר גואטה ע"י הדרמטורג של
4 בית לסיין, אבישי מילשטיין, כי המחזה נבחר להשתתף בפסטיבל, כאחד מששת המחזות שיוצגו
5 בקריאה מבוימת.
6
7 גרסת המחזה עברה, עד הצגתו בפסטיבל, שינויים ושכתובים על ידי התובע. לדבריו, מדובר
8 בכ-20 גרסאות, שכל אחת מהן נשלחה לשכפול או הגיעה לתיאטרון לאחר ששוכפלה מחוצה לו.
9
10 5. 'אדמונטון' הוצג בקריאה מבוימת ביום 28.8.10 בפני צוות שופטים מטעם בית לסיין, בראשות
11 מחזאי הבית דאז של התיאטרון, הלל מיטלפונקט. המחזה זכה לשבחים, אך לא נבחר כמחזה
12 הזוכה בתחרות. המחזה הנבחר אמור להיות מופק על ידי בית לסיין ולהיכנס לרפרטואר שלו, אך
13 לדברי גואטה, המחזה "שתיקה רועמת", שהוכתר אז כמחזה הזוכה, לא הוצג בסופו של דבר
14 ונעלם.
15
16 גואטה העיד, כי חש אכזבה על כך ש'אדמונטון' לא זכה להערכה הראויה לו, לדעתו, אך לקח את
17 ההפסד באופן "ספורטיבי" ונפנה לקידום מחזה אחר בשם 'משומשים', אותו כתב מספר חודשים
18 אחרי 'אדמונטון'. לדבריו, מאז שנת 2011 הוצגו על בימות וזכו להערכה, ארבעה מחזות פרי עטו,
19 אך המחזה 'אדמונטון' לא הוצג עד היום.
20
21 6. ההצגה 'מקסי ואני', מבוססת על מחזה בשם זה שכתב מיטלפונקט, אשר אף ביים את ההצגה.
22 ההצגה 'מקסי ואני' הוצגה בתיאטרון בית לסיין כשנה וחצי לאחר הפסטיבל, לראשונה ביום
23 30.12.11 ובמהלך השנים 2012-2013. 'מקסי ואני' אף הקנה למיטלפונקט מועמדות לתואר מחזאי
24 השנה לשנת 2012, במסגרת פרס התיאטרון הישראלי מטעם האקדמיה הישראלית לתיאטרון.
25 הוא הודפס והתפרסם אף כספר שיצא לאור בשנת 2012 ונמכר בחנויות הספרים.
26
27 גואטה העיד, כי צפה בהצגה 'מקסי ואני' ביום 25.2.12 והבחין שקיים "דמיון עז" בין מרכיבים
28 רבים ומהותיים בינה לבין 'אדמונטון'. מדובר, לדבריו, במרכיבים הנוגעים לאלמנטים מרכזיים
29 ביותר של היצירה, ביניהם: הרגע המחולל, מהלכי העלילה, המאורעות הדרמטיים, הקונפליקט
30 המרכזי, הקונפליקטים בין הדמויות, דמות הגיבור, האנטגוניסט, ועוד. לטענת גואטה, 'מקסי
31 ואני' מבוסס כולו על העתקה שיטתית, מקיפה ומתוחכמת של 'אדמונטון', אליו נחשף מיטלפונקט
32 כשופט בפסטיבל 'פותחים במה' בשנת 2010.
33
34 7. לתצהיר העדות מטעם גואטה צורפו מסמכים רבים, המאוגדים במספר כרכים, וטבלאות השוואה
35 רבות ומפורטות. הטבלאות נערכו על ידי התובע ונועדו להוכיח את הזהות בין הדמויות התמות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 ועוד, בשני המחזות. בנוסף לתובע העיד מטעמו גם מומחה לתיאטרון, פרופ' (אמריטוס) שמעון
2 לוי, שכתב חוות דעת בהסתמך על טבלת השוואה שקיבל מהתובע (נספח לג' לתצהיר התובע).
3
4 תצהירו של מיטלפונקט ארוך ומפורט אף הוא ומצורפים אליו מסמכים רבים. בנוסף, הוגשו חוות
5 דעת והעידו מטעמו, מומחה מחשבים שי בליצבלאו, ומומחה לתיאטרון פרופ' אבי עוז. חוות דעת
6 נוספת של פרופ' ניסים קלדרון נמשכה ע"י ב"כ מיטלפונקט לפני חקירתו.
7
8 מטעם בית לסיך העידו ונחקרו הדרמטורגית, גב' ליהיא ברזל-מלמד, והדרמטורג אבישי
9 מילשטיין.
10

המחזה 'אדמונטון'

11
12 8. מחזה הביכורים של התובע 'אדמונטון', הוא יצירה אישית בעלת סממנים ביוגרפיים, שמקורם
13 בפרשיה אמיתית של תרמית נדל"ן גדולה, שהתובע העיד על עצמו כי הוא נמנה על קורבנותיה
14 (סעיף 13 לתצהיר התובע). בתצהירו מציין התובע, כי הפרשה מתבררת בערכאות בישראל מאז
15 שנת 2009, והיא הסבה לו עגמת נפש רבה ושיבשה את מהלך חייו התקין.
16
17 פרטי המחזה 'אדמונטון' מעוגנים באירועים הקשים והטראומטיים שחוה התובע, שהחליט
18 לתעל אותם ליצירה אישית ונוקבת – בחירה זהה לזו שעושה גיבור המחזה 'אדמונטון', ואשר בה
19 ובהשלכותיה עוסק חלק ניכר מהמחזה.
20

21 התובע תיאר את נסיבות כתיבת 'אדמונטון' כך :

22 **"את 'אדמונטון' כתבתי בתוך זמן קצר, מדם ליבי, בפרץ יצירתי בסערת**
23 **רגשות, מתוך ניסיון מודע לתעל את החוויה הקשה שחוויתי לכדי יצירה**
24 **אמנותית אישית, אותנטית ובעלת משמעות, שתאפשר לי לשקם את עצמי**
25 **או להחזיר את מהלך חיי למסלולם התקין"** (סעיף 15 לתצהיר התובע).
26

27 9. המחזה 'אדמונטון' עוסק בגיבור (ניר), ששוכנע להשקיע בנכס נדל"ן המצוי בקנדה, בבניין הקרוי
28 "אדמונטון", לאחר שהובטחה לו תשואה נאה ונאמר לו כי הבניין נרכש בסך 3.2 מיליון דולר, על
29 ידי חב' המפעילה עשרות פרויקטים גדולים. לאחר זמן, הגיבור מגלה כי נפל קורבן לתרמית:
30 הבניין נרכש בסכום נמוך יותר, הבניין לא שופץ, התשואה המובטחת לא תשולם ולמעשה כל
31 השקעתו ירדה לטמיון. ניר מגלה גם שחברו, אייל, לא ביצע את ההשקעה יחד אתו, כי התחרט
32 ולא סיפר לו. ניר מחליט לכתוב מחזה (טכניקת מחזה בתוך מחזה) על תרמית הנדל"ן ומתחיל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 חזרות עליו. בת זוגו, יעל, מאשימה אותו בכך שהשתנה והעיסוק ומעורבות היתר שלו בעולם
2 העסקי הרסו את הזוגיות והאינטימיות ביניהם. חברו הטוב, אייל, שבגד בו והביא בלא ידיעתו
3 למפלתו, ממשיך הלאה בחייו ובעסקיו בשותפות עם יעל, זוגתו לשעבר של ניר.

4
5 הנוכל בתרמית הנדל"ן, יוסי טובלי, שקיבל עותק מהמחזה מאמו של ניר, מנסה לעצור את העלאת
6 המחזה, על ידי הבטחת קונה לחלקו של ניר, אך ניר מסרב להצעה. בסופו של דבר, על פי הנוסח
7 שהוצג בפסטיבל בבית לסיין, הגיבור ניר סובל מהתמוטטות עצבים ומאושפז בבית חולים לחולי
8 נפש.

9

10

המחזה וההצגה 'מקסי ואני'

11 10. המחזה 'מקסי ואני' עוסק אף הוא בתרמית נדל"ן, אך בעלת אופי שונה.

12

13 גיבור המחזה אלכס כבן 30 (שהוא גם המספר של העלילה), נשכר לעבוד אצל טייקון נדל"ן ששמו
14 מקסי, המעוניין להשתלט על שטח של חווה בשם חוות האלפקות בבעלות שוקה, הלום קרב שהוא
15 חברו של אלכס, כדי להקים בתחומה תחנת כוח.

16 אלכס אינו מדוע לכך שהוא אמור להיות הגורם המסייע בגיבוש תרמית הנדל"ן וכי לשם כך נשכר,
17 בתואנות שווא, לעבוד אצל מקסי וזכה מידו להטבות כספיות ניכרות ולהיכרות אישית עם בתו,
18 ליאה. שלוש שנים לאחר שאלכס מתחיל לעבוד בחב' של מקסי, הוא משוכנע על ידו לשכנע את

19 שוקה, השקוע בחובות, למכור את החווה, כדי לאפשר לו לפתוח "דף חדש" בחייו. אלכס חשדן
20 ביחס לכוונותיו של מקסי וחושד בכנותו, ואז מספר לו מקסי כי בכוונתו לעשות "מעשה טוב"
21 ולעזור לשוקה, הנשוי לבתה של אישה בלגית, שבה מקסי היה מאוהב בעבר והיא נפטרה ממחלת

22 הסרטן. אלכס נופל בפח, משכנע את שוקה למכור את החווה, ומבין באיחור כי איפשר לתרמית
23 הנדל"ן להתבצע ולמקסי להרוויח סכום כסף נאה על חשבון שוקה. אלכס עוזב את עבודתו אצל
24 מקסי במפח נפש, אך סבתו משכנעת אותו לחזור לעבודתו, אך כאשר הוא נפגש עם מקסי ומטיח

25 בפניו דברים, מסרב מקסי להחזיר אותו לעבודה אצלו.

26

27 אלכס פוגש את ליאה בלונדון, ולומד שמקסי שיקר לו לגבי ה"מעשה הטוב" כביכול וששוקה
28 התאבד, אחרי שגילה כי מכר למקסי את החווה ברבע משווייה. בת זוגו של אלכס, איילה, הטוענת
29 כי הוא מבלה את כל זמנו בעבודה, בוגדת בו עם במאי סרטים בשם אורסון.

30 איילה, שהיא שחקנית, עומדת להשתתף בסרט שעלילתו עוסקת בתרמית נדל"ן, זהה לתרמית
31 ששוקה נפל קורבן לה (סרט בתוך הצגה). העלילה בסרט נסמכת על תיאור התרמית שמסר אלכס
32 לאיילה בתום לב. היא מנצלת את העובדה שהיא שחקנית ולה ידיד במאי סרטים ומשכנעת אותו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 לכתוב תסריט, כדי שתוכל לשחק בסרט. התסריט פוגע קודם כל בבעלה אלכס, שרצה להתקבל
2 בחזרה לעבודתו הקודמת אצל מקסי ונדחה על ידו, ולמעשה הסרט אינו מופק כלל. במאי
3 הסרטים אורסון מבקש להציג את הסרט, אך נבלם מראשית התהליך, לאחר שגורם כלשהו
4 (מקסי או מי מטעמו), מציע לו לנסוע לחו"ל ולעסוק בפרויקט אחר. אלכס סוחט ממקסי עוד
5 אחוזים מתחנת הכוח לטובת אלמנתו של שוקה וחולם שאולי כל זה לא קרה.

6

7

פגיעה בזכות יוצרים באמצעות יצירה מפרה

8 11. התובע טוען, כי היצירה 'מקסי ואני' הינה יצירה מפרה, המבוססת על ניכוס והעתקה של חלקים
9 ממשיים ומהותיים מ'אדמונטון'. לדבריו, עלה בידו להוכיח את הפרת זכויות היוצרים בראיות
10 נסיבתיות על פי היסודות שנקבעו בפסיקה (ע"א 23/81 הרשקו נגד אורבך, פ"ד מב(3) 749):

11

12

13

14

א. קדימות בזמן של היצירה המקורית ביחס ליצירה המפרה .
ב. גישה או הזדמנות לגישה של המפר ליצירה המקורית.
ג. שלילת ההטענה ש'מקסי ואני' היא יצירה עצמאית של הנתבע שנוצרה

15

לפני או ללא קשר לחשיפה ל'אדמונטון'.

16

ד. דמיון ממשי ומהותי בין היצירה המפרה ליצירה המקורית

17

ה. ראיות חיצוניות נוספות שמעידות על מעשה ההעתקה.

18

המעידות על מעשה ההעתקה".

19 12. הנתבעים טוענים, כי נקודת הדמיון היחידה בין שני המחזות היא העובדה ששניהם עוסקים

20

בתרמית נדל"ן, אך המרכיב העלילתי של תרמית הנדל"ן שונה לחלוטין באופן פריסת העלילה,

21

בתפקידים אותם ממלאים גיבורי המחזה ועוד. עוד טוענים הנתבעים, כי טכניקת מחזה בתוך

22

מחזה או סרט בתוך מחזה, אינה ייחודית לתובע ואין לו זכות יוצרים לגביה. לטענתם, הפרת זכות

23

יוצרים אינה נבחנת על סמך השוואה מכנית של מילים, אלא על בסיס התרשמות מהיצירות

24

בכללותן, ויש להוכיח כי הנתבע העתיק חלקים ממשיים ומהותיים מיצירת התובע, כאשר לא

25

הכמות היא הקובעת אלא האיכות.

26

27

כדי להקל על הבנת טענות התובע, אבחן אותן על פי היסודות שפורטו בסיכומי, במטרה לקבוע

28

אם קיים דמיון בין שתי היצירות ואם אכן מדובר בהעתקה מתוככמת (פלאגיאט), כטענתו.

29

30

קדימות בזמן של היצירה המקורית ('אדמונטון') ביחס ליצירה המפרה ('מקסי ואני')

31

13. גואטה כתב את 'אדמונטון' בדצמבר 2009 ושלח עותקים מוקדמים של המחזה בדואר אלקטרוני,

32

לגבי ברזל-מלמד מבית לסיך ביום 30.12.09 וביום 1.3.10. לדבריו, מאז הגרסה הראשונה שנשלחה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

- 1 בדצמ' 2009, המחזה עבר שיכתוב, אך הליבה הדרמטית שלו, הדמויות, יחסייהן ורוב המרכיבים
2 העלילתיים המשמעותיים, לרבות מרכיב תרמית הנדל"ן והסתעפותו למרכיב ההצגה אודותיה,
3 נכללו כבר בתקציר ובגרסה הראשונה.
4 גרסאות נוספות של המחזה נשלחו גם לגורמים נוספים, ביניהם מזכירות תיאטרון בין לסין
5 ועותקים משוכפלים נמסרו לשחקנים ולמעורבים אחרים בהפקה.
6
7 הגרסה האחרונה נשלחה לגב' ברזל-מלמד ביום 1.3.10. כעבור זמן התבשר, כי 'אדמונטון' נבחר
8 מתוך עשרות מחזות להשתתף בתחרות ולהיות מוצג בקריאה מבוימת בפסטיבל 'פותחים במה'.
9
10 14. מיטלפונקט העיד כי החל לכתוב את 'מקסי ואני' בשנת 2007. באותה עת, צץ בדמיונו רעיון לכתוב
11 מחזה בנושא הון ושלטון וגובש תקציר ראשון למחזה. בהמשך ביום 21.6.10 נכתב קובץ ששמו
12 'דורית מקרית אונו', הכולל מספר רב של מוטיבים שגובשו מאוחר יותר למחזה 'מקסי ואני'. ביום
13 5.7.10 נכתב קובץ הנושא את הכותרת 'הון שלטון'. גרסאות שונות של קובץ בשם 'מקסי ואני'
14 נכתבו החל מיום 30.3.11 ועד הנוסח הסופי של ההצגה שנכתב ביום 12.1.12.
15
16 15. מחלוקת עזה ניטשה בין הצדדים בנוגע לשאלה - האם המחזה 'מקסי ואני' הוא תוצר של הקבצים
17 שנכתבו ונשמרו במחשבו של מיטלפונקט החל משנת 2007.
18
19 ב"כ התובע טען בסיכומיו, כי טרם הגשת התביעה ו"בזמן אמת", מיטלפונקט לא טען כי החל
20 לכתוב את 'מקסי ואני' לפני שצפה ב'אדמונטון'. גרסה כבושה זו עלתה, לדבריו, לראשונה רק
21 שנתיים לאחר מכן בכתב ההגנה, ולא נזכרה בתכתובת שהתנהלה בין הצדדים בשנת 2012
22 (נספחים כ"ט ו-ל' לתצהיר גואטה).
23
24 מיטלפונקט טוען כי 'מקסי ואני' הוא תוצר של גרסאות שונות, החל מן התקציר הראשון בשנת
25 2007 ונסמך בעדותו על קבצי המחשב ועל חוות דעתו של מומחה המחשבים מטעמו, שי בילצבלאו.
26
27 16. מומחה המחשבים, שי בילצבלאו מחברת מגלן, התבקש לבדוק את מחשבו של מיטלפונקט והגיש
28 דו"ח בדיקה מיום 4.2.14, בו צוין כי אינו מהווה חוות דעת משפטית וניתוח פורנזי מעמיק ומלא.
29 המסמך מתייחס באופן מוגבל לשני קבצים בלבד שנבדקו במחשב בשם "דורית מקרית אונו"
30 ו"הון שלטון".
31
32 מסקנת כותב הדו"ח היתה, כי "לא נמצאו עדויות במבנה הקבצים שנבדקו לביצוע מניפולציה
33 טכנית ו/או ניסיון לזיוף מועד היצירה ומועד השינוי של הקבצים הנבדקים, ולכן התאריך
34 שנמצא ומפורט בס' 4 בחו"ד של יצירת הקובץ דורית מקרית אונו [16.6.10 - ד.א] ושל הון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

- 1 שלטון [5.7.10 – 5.7.10]. הינו מדויק" (סעיף 5.2 לדו"ח). עורך הדו"ח מציין, כי המלצת מומחי מגלן
2 לבחינה מעמיקה של כלל המחשב, מערכת ההפעלה והמידע המאוכסן בו, במטרה לתת תימוכין
3 נוסף כמענה לשאלת החקר (מהו מועד היצירה ומועד השינוי של הקבצים) לא בוצעה, "בשל אי-
4 הסכמת עו"ד של מר מיטלפונקט" (סעיף 3.3 לדו"ח).
5
6 17. ב"כ התובע מפליג בסיכומיו בתיאור הכשלים שמצא בדו"ח וטוען, כי בשל אי-הסכמת
7 מיטלפונקט לבדיקה מעמיקה של המחשב, לא ניתן לתת תשובה ודאית לעניין תאריכי יצירת
8 הקבצים. ב"כ התובע "שוכח" לציין, כי מיטלפונקט היה נכון להעמיד את המחשב לבדיקה יותר
9 מעמיקה, בתנאי שהתובע - אם יפסיד במשפט - ישלם את מלוא ההוצאות של בדיקה זו, בסך
10 40,000 ₪, ואינו מזכיר כי התובע לא נענה להצעה (פרוט' מיום 17.9.14 עמ' 3 שו' 5). ב"כ התובע
11 אף "שוכח" לציין, כי מיטלפונקט הודיע לבית המשפט באמצעות ב"כ עו"ד פלדמן, כי הוא מוכן
12 להעמיד את המחשב לבדיקה של מומחה מטעם התובע (שם, שו' 13), ואינו מזכיר, כי לא היתה
13 דרישה מצידו של התובע לבדוק את המחשב.
14
15 18. אכן, הטענה כי המחזה 'מקסי ואני' הוא תוצר של גרסאות שונות, החל מן התקציר הראשון בשנת
16 2007 וכלה בנוסח מיום 12.1.12 נטענה לראשונה בכתב ההגנה, אך התובע לא הצליח להפריך את
17 אמיתותה. ב"כ התובע טען שוב ושוב, כי הבדיקה שבוצעה במחשבו של מיטלפונקט היתה חלקית
18 בלבד; כי לא נעשתה בדיקה לוודא שהמחשב הראה תאריך נכון בעת הבדיקה; כי לא נמסרו לתובע
19 קבצי וורד של הגרסאות הקודמות של המחזה, אלא קבצי PDF בלבד, שבהם לא מוטבעים תאריך
20 יצירת הקובץ והשינוי האחרון שנעשה בו ועוד כהנה וכהנה טענות שונות.
21
22 ב"כ התובע הוסיף וטען, כי בגרסאות המאוחרות יותר של 'מקסי ואני' הושמטו עשרות מרכיבים
23 מקוריים שנהגו ע"י מיטלפונקט, ושאינן להם שום זיקה ל'אדמונטון', והדבר מלמד כי הנוסח
24 הסופי הותאם ל'אדמונטון', כך שתחת המרכיבים המקוריים ונטולי הזיקה ל'אדמונטון', נוספו
25 והתגבשו מרכיבים מועתקים.
26
27 19. גם אם יש ממש בטענות אלה, ואיני סבורה כי אלה פני הדברים, לא ברור מדוע העדיף התובע שלא
28 לנצל את ההזדמנות לבדוק את המחשב ע"י מומחה מטעמו, כפי שהוצע לו, או להסכים לשאת
29 בהוצאות הבדיקה, אם תידחה תביעתו בסופו של יום.
30
31 אמנם אין לפני חוות דעת חד-משמעית, לגבי מועד יצירת המחזה 'מקסי ואני', אך הטענה כי
32 קבצים קודמים, שלדברי מיטלפונקט הובילו לכתיבת המחזה, נהגו ונכתבו על ידו לפני שנחשף
33 ל'אדמונטון', לא נסתרה. הנטל מוטל, כזכור, על התובע ועליו להוכיח את הקדימות בזמן של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 'אדמונטון'. בהיעדר הוכחה מצידו, אין לקבל את הטענה כי מדובר ביצירה מפרה שנכתבה
2 במועד מאוחר ליצירתו.

3

4 אוסיף ואומר, כי גם אין לפני ראייה כי 'אדמונטון' נכתב לפני שמיטלפונקט התפנה לכתיבת
5 'מקסי ואני' – כטענת התובע, ממילא שאלה זו מאבדת מחשיבותה, לאור ההשוואה המתבקשת
6 בין שני המחזות וחוסר הדמיון ביניהם, כפי שיפורט בהמשך הדברים.

7

8 נגישות של המפר (מיטלפונקט) ליצירה המקורית ('אדמונטון')

9 20. ב"כ התובע טוען, ובצדק, כי לצורך הוכחת יסוד הנגישות, לא צריך להוכיח גישה ממש, אלא
10 מספיקה הזדמנות לגישה (ט' גרינמן, זכויות יוצרים, מהדורה שניה, כרך ב', עמ' 643, להלן:
11 "גרינמן"). ב"כ הצדדים הפליגו בסיכומיהם בתיאור ההזדמנויות לגישה (או היעדרן) של
12 מיטלפונקט, לטיוטות השונות של היצירה המקורית 'אדמונטון'.

13

14 ב"כ התובע טען, כי העדה גב' ברזל-מלמד, אישרה בח"נ, כי מתחילת יולי עד אוגוסט 2010 היו
15 באופן קבוע בתיאטרון עותקים רבים של המחזה, שהיו נגישים לעובדי התיאטרון (פרוט' עמ' 183-
16 185), ומכך הוא מבקש להסיק, כי למיטלפונקט, שהיה מחזאי הבית באותה עת, היתה גישה
17 לעותקים הללו.

18

19 ב"כ מיטלפונקט מלין על האבסורד שבטענה, כי מיטלפונקט פשפש במגירות עובדי התיאטרון או
20 במחשבים האישיים של הגב' ברזל-מלמד, על מנת לחפש מחזה חדש, שלא ידע על קיומו, כדי
21 להעתיק ממנו וליצור מחזה משלו. לדבריו, מדובר בטענה מופרכת והזויה, כמו שאר טענותיו
22 הקונספירטיביות של התובע.

23

24 ב"כ בית לסיין טען, כי לא הוכחה גישה של מיטלפונקט ל'אדמונטון' לפני פסטיבל 'פותחים במה'
25 וטענותיו של התובע הן תיאורטיות גרידא.

26

27 21. גם בעניין זה אני סבורה, כי לא עלה בידי התובע לבסס את הטענה, כי מיטלפונקט נחשף לטיוטות
28 ולנוסחים של 'אדמונטון' לפני הפסטיבל והעתיק מהן. אמנם מיטלפונקט היה מחזאי הבית של
29 בית לסיין באותה עת, אך איש מעובדי התיאטרון לא נשאל ולא טען, כי נדרשה מעורבותו בהליך
30 מיון המחזות לפני מועד הצפייה בהם בפסטיבל. העובדה שבתיאטרון "הסתובבו" עותקים רבים
31 של 'אדמונטון', שהתובע לא חדל לשגר ולשכפל עד פתיחת הפסטיבל, עדיין אינה מהווה הוכחה
32 כי מיטלפונקט ניצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכו ועיין בהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 הזדמנות לגישה כשלעצמה אינה מספיקה. נדרשת נגישות סבירה, ולעיתים אף נדרשת הוכחת
2 הנגישות בפועל, במיוחד כאשר נטען, כי היצירה השנויה במחלוקת נכתבה באופן עצמאי (גרינמן,
3 עמ' 645).
4
5 22. מיטלפונקט העיד כי צפה בהקראה המבווימת של המחזה, שבוצעה ביום 28.8.10.
6
7 ב"כ התובע טוען, כי גם אם מיטלפונקט לא נחשף ל'אדמונטון' קודם לכן, הדימיון המהותי בין
8 היצירות מלמד כי הועתקו על ידו חלקים מהותיים מ'אדמונטון'.
9
10 ב"כ מיטלפונקט משיב על כך בטיעון, כי "בלתי מתקבל על הדעת" שמצפייה אחת בלבד יעתיק
11 הנתבע את המחזה 'אדמונטון' באופן שבו מייחס לו התובע את ההעתקה.
12
13 לא אכביר מילים בשאלה אם "בלתי מתקבל על הדעת" שכך אירע, והאם יתכן שמיטלפונקט
14 הוא בעל "זיכרון פנומנלי", המאפשר לו לזכור תוכנו מחזה לאחר צפייה אחת בו. הדיון בשאלה
15 זו מתייטר, לאור השוני בין שני המחזות, המעלה כי אין מדובר במעשה העתקה (פלגיאט) אלא
16 ביצירה עצמאית ונפרדת מיצירתו של התובע, כפי שיוסבר להלן.
17

18 **דמיון מהותי בין היצירות – האמנם?**

19 23. ליבת המחלוקת היא בשאלה אם קיים דמיון מהותי בין היצירות, המלמד על מעשה העתקה
20 שביצע מיטלפונקט לאחר שנחשף ל'אדמונטון'.
21
22 התובע טוען, כי אין מדובר בהעתקה מילולית שלמה וגורפת ("העתקת קוף") אלא במעשה
23 פלגיאט, שחלקו גלוי וחלקו מוסווה, שבמסגרתו ניטלו חלקים מהותיים מ'אדמונטון' והוטמעו,
24 תוך שינויים כאלה ואחרים, בימקסי ואני'.
25
26 לדברי התובע, מדובר בהעתקה של התמה, השלד, ומרכיבי היסוד הדרמטיים, הרצף העלילתי,
27 הדמויות והפונקציות הדרמטיות של הדמויות, מארג הקונפליקטים והעתקת טקסטואלית של
28 דברים שהדמויות אומרות זו לזו ב'אדמונטון' שהוטמעו בימקסי ואני'.
29
30 24. מיטלפונקט מכחיש מכל וכל את טענות התובע וטוען כי מדובר בעלילה, שנועדה להכפיש את שמו
31 ולהציגו בפני הציבור כמי שעשה שימוש במחזה של התובע באופן מתוחכם וניכס לעצמו את
32 יצירתו. לדבריו, בית המשפט מחויב לשאול עצמו האם יוצר, שהוא מגדולי המחזאים בישראל,
33 וללא ספק הפורה מביניהם, הוא למעשה נוכל ערמומי וגנב שפל, שגנב מחזה שנכתב בידי מחזאי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 שלא שמע את שמו, ואף המציא קבצים מפוברקים שאותם שתל במחשבו, כדי לנכס לעצמו את
2 המחזה 'אדמונטון'.

3
4 25. בית לסין טוען, כי אמנם שתי היצירות שייכות לקטגוריה של מחזות הדנים בשחיתות חברתית
5 עם של אלמנט תרמית הקשורה בנדל"ן, אך מדובר ברעיונות שאין עליהם הגנה על פי דין. קריאה
6 רצופה של שני המחזות מחדדת את ההבדלים המהותיים בין היצירות ואת העובדה שלא מדובר
7 כלל ועיקר במחזה שכביכול הועתק. ב"כ בית לסין מלין כי בסיכומיו נמנע ב"כ התובע מלהשוות
8 בין 'מקסי ואני' לבין 'אדמונטון' והפנה את בית המשפט לתצהיר ולטבלאות ההשוואה של התובע,
9 לדבריו יש לזקוף והימנעות זו לחובת התובע.

הפן המשפטי

זכות יוצרים אינה חלה על רעיון אלא על דרך יישומו

10
11
12
13 26. נקודת המוצא של דיוננו היא הוראת סעיף 5 לחוק זכות יוצרים התשכ"ז – 2007 (להלן: "החוק")
14 הקובעת, כי הזכות אינה חלה על רעיון כשלעצמו אלא על דרך יישומו, ובלשון הסעיף:

15
16 "זכות יוצרים ביצירה, כאמור בסעיף 4, לא תחול על כל אחד מאלה, ואולם
17 על דרך ביטויים תחול זכות היוצרים:

18 1. רעיון

19 2. תהליך ושיטת ביצוע

20 3. מושג מתמטי

21 4. עובדה או נתון

22 5. חדשות היום"

23
24 27. בפסק הדין המנחה שניתן עוד בשנות ה-60 (ע"א 559/69 אלמגור נ' גודיק, פ"ד כד (1) 825, 829
25 (להלן: "אלמגור")), נקבע, כי הגנת זכות יוצרים אינה חלה על רעיון, אלא על אופן ביטוי. כדברי
26 כב' השופט כהן:

27 "זכות יוצרים אינה חלה על רעיון אלא על אופן ביטוי הרעיון או על ה"לבוש"
28 שלו... כדי לבסס תביעה לש פגיעה בזכות יוצרים על התובע להוכיח שהתנבע
29 העתיק חלקים ממשיים ומהותיים (substantial and material) מיצירת
30 התובע."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

- 1
2 28. גישת המחוקק והפסיקה היתה והינה, כי יש הצדקה להגן על הדרך שבה ביטא היוצר את
3 מחשבותיו באמצעות יצירתו, אך אין הצדקה להגן על עצם הרעיון העומד בבסיס אותה יצירה.
4 ביטוי זה צריך שיהיה מקורי גם אם אינו חדשני, כפי שנפסק בע"א 360/83 סטרוסקי ב' ע"מ נ'
5 גלידת ויטמן בע"מ, פ"ד מ (3) 340, 346 (להלן: "ויטמן").
6
7 29. ההבחנה בין רעיון לביטוי אינה קלה. ביסודה של הבחנה זו מונחת התפיסה המבקשת לעודד
8 יוצרים ולא להקנות להם 'מונופולי' על רעיונות, גם אם מדובר ברעיונות מקוריים, אלא על אופן
9 הביטוי הספרותי, האמנותי או הדרמטי שאותם רעיונות קיבלו באמצעות היצירה של אותם
10 יוצרים.
11 בתי המשפט התלבטו לא אחת בקביעת ההבחנה בין רעיון לביטוי, במיוחד כאשר מדובר בביטויים
12 שגורים בעולם היצירה או ברעיונות, אשר נעשה בהם שימוש באופן תדיר. כפי שמציין המלומד
13 תמיר אפורי:
14
15 **"קו הגבול בין הביטוי המוגן לבין הרעיון שאינו מוגן נקבע ממקרה למקרה**
16 **לפי מכלול הנסיבות. לכן עשויה להיות השפעה למידת המקוריות ביצירה,**
17 **למגוון היצירות הקיימות באותו תחום ולמגוון אפשרויות הביטוי שישארו**
18 **בידי הציבור"** (תמיר אפורי, חוק זכות יוצרים (2012) עמ' 112, להלן: "אפורי")
19
20 30. גם השאלה אם קיים דמיון בין שתי יצירות אינה שאלה קלה. בתי המשפט בישראל נטו לבחון את
21 הדמיון בין היצירות בעיני השופט, כאדם הסביר. בפסיקה בארה"ב נהוגים כללים מורכבים מעט
22 יותר, ויש אסכולה הגורסת כי כאשר היצירה מצריכה מומחיות מיוחדת, או כאשר ההבדלים בין
23 היצירות דקים במיוחד, אזי יש לבחון את הדמיון בעיני אדם בעל הבנה או כושר מוגבר (גרינמן,
24 עמ' 647).
25
26 במקרה דנן איני נדרשת רק לכישורי השופט כאדם סביר, מאחר שהובאו חוו"ד של מומחים משני
27 הצדדים וניתן להישען גם על עדותם של מומחים אלה.
28
29 31. סעיף 11 לחוק מעגן את זכותו הבלעדית של היוצר "לעשות ביצירה או בחלק מהותי ממנה,
30 פעולה, אחת או יותר, כמפורט להלן, בהתאם לסוג היצירה: 1. העתקה... 2. פרסום... ועוד.
31
32 תפיסת היסוד היא כי לבעל זכות היוצרים מוקנית הזכות להתיר או למנוע שימושים ביצירה (זכות
33 בלעדית) כאשר הכוונה אינה רק ליצירה בשלמותה, אלא בחלק ממנה (חלק מהותי).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 בפסיקה נקבע, כי לעיתים גם חלק קטן מתוך היצירה המקורית שבו נעשה שימוש, עשוי להיות
2 "מהותי", אם הוא קטע מרכזי ביצירה, או קטע שניתן לזיהוי וודאי עם היצירה המקורית, ובכל
3 מקרה על בית המשפט מוטלת החובה לקבוע את מידת הקרבה שבין היצירה המקורית לבין
4 היצירה המפרה (אפורי, עמ' 146; ויטמן עמ' 340; ע"א 15/81, גולדנברג נ' בנט, פ"ד ל"ו (2) 813,
5 821). המבחן הוא איכותי ולא כמותי (אלמגור, עמ' 830).

מן הכלל אל הפרט

8 32. גואטה השקיע מאמץ רב בניסיון להוכיח, כי מדובר בגניבה ספרותית ובהעתקה של חלקים
9 מהותיים מיצירתו.

10
11 לצורך בחינת שאלה זו, קראתי בעיון את שני המחזות ואת טבלאות ההשוואה שערך התובע
12 ושעליהן נסמך (ללא בדיקה נוספת) גם המומחה מטעמו, פרופ' עוז. במהלך הדיון ציינתי בפני
13 הצדדים, כי צפיתי בהצגה 'מקסי ואני' לפני מספר שנים. אין בצפייה זו כדי להוסיף או להשפיע
14 על הבחינה של עדויות הצדדים והראיות שהוצגו מטעמם, שכן הזיכרון שהשתמר מאותה צפייה
15 במחזה הוא עמום ביותר.

16
17 מאחר שבי"כ התובע בחר שלא לפרט את נקודות הדמיון, אלא הפנה בנושא זה לתצהירו של
18 התובע, על נספחיו, אתייחס מעתה לאמור בתצהיר עצמו.

מרכיב תרמית הנדל"ן ויצירה בתוך יצירה

21 33. מרכיב תרמית הנדל"ן, שהוא הנושא הכללי בשני המחזות, אינו מוגן, כפי שמוסכם על דעת
22 התובע. התובע העדיף להגדיר את התמה הזוהה בשני המחזות כ"קפיטליזם חזירי" דווקא, אך
23 אישר:

24 "כמובן שאין לי זכויות יוצרים על תמות ולא דרשתי ולא חשבתי מעולם
25 שיש לי תמות ואפשר לספור 2,700 מחזות על קפיטליזם חזירי... עולם התוכן
26 הזה של אנשי עסקים בינלאומיים שנוסעים וחוזרים והם נמצאים במשרדים
27 מפוארים ויש להם עסקאות בינלאומיות והם עוסקים בנדל"ן והם בעצם
28 נוכלים..." (עמ' 105 שר' 15).

29 34. מרכיב הצגה בתוך הצגה (או סרט בתוך הצגה) אף הוא אינו מוגן. מוטיב זה תופס ב'אדמונטון'
30 חלק נרחב מהיצירה, שכן קיימות מספר הזדמנויות שבהן מתקיימות חזרות על ההצגה בתוך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 ההצגה. לעומת זאת ב'מקסי ואני' מוטיב הסרט בתוך הצגה הוא שולי למדי, כפי שאישר התובע
2 עצמו:

3
4 **"התפקיד של המחזה בתוך מחזה, סיפור ההפקה של היצירה הדרמטית**
5 **וסיכולה בידי הנבל באדמונטון, הוא הרבה יותר משמעותי מבחינת ההיקף**
6 **שלו והמשמעות שלו מאשר ב"מקסי ואני" (עמ' 143 שו' 17).**

7
8 מרכיב ההצגה בתוך הצגה אינו פרי המצאתו של התובע, אלא מוטיב ידוע וקיים שנים רבות. פרופ'
9 עוז המומחה מטעם מיטלפונקט העיד, כי קדמו לו רבים וטובים: שייקספיר במחזה "המלט" 37.
10 המעלה הצגה כדי לחשוף את רוצח אביו, צ'יכוב בהצגה "שחף" ועוד. התובע עצמו העיד כי מדובר
11 ב"תחבולה דרמטית שהיא גנרית ועליה אני לא מדבר בכלל" (עמ' 141 שו' 27).

12
13 מן המקובץ עולה, כ אין מקום לייחס למיטלפונקט העתקה או פלגיאט בכל הנוגע לתמה
14 המרכזית של תרמית הנדל"ן או לשימוש בטכניקה של הצגה בתוך הצגה או סרט בתוך הצגה,
15 שאינם פרי יצירתו הבלעדית של התובע.

הדמיון הכללי בין המחזות

17
18 35. לדברי התובע קיים דמיון כללי בין המחזות, בין היתר בעובדה שהגיבור בשני המחזות חווה יחסי
19 תלות בגיל צעיר וגודל על ידי דמות אם דומיננטית (סעיף 145 לתצהיר התובע); בעובדה שבשני
20 המחזות דמות האם עוברת מהפך זהה – הופכת לתובענית פחות כלפי הגיבור, ומתגלה כפשרנית
21 ופרגמטית (סעיף 146); בליבת העלילה של 'אדמונטון' כמו גם בזו של 'מקסי ואני', ניצבת עסקת
22 נדל"ן גדולה כשמאחוריה עומד האנטגוניסט – יזם נדל"ן ואיש עסקים בינלאומי ומצליח המתגלה
23 כנוכל ערמומי ותאב בצע, ומהווה את הנבל בשני המחזות (סעיף 147 לתצהיר), בעובדה שהעסקת
24 הנדל"ן הכשרה לכאורה היא למעשה תרמית המושתתת על שקרים ומעשיות ומבוססת על צג
25 שווא לגבי שוויו האמיתי של הנכס (סעיף 148), בעובדה שבשני המחזות איש העסקים (הנבל) פועל
26 בשלט רחוק באמצעות שלוח ומנסה להוליך שולל את הגיבור ואת חברו הטוב של הגיבור (סעיף
27 149), בעובדה שהגיבור בשני המחזות חוטא בתמימות, חמדנות ותאוות בצע, ולכן נענה להצעה
28 עסקת מפתח מטעם הנוכל, המטלטלת את חייו; חייו של הגיבור בשתי המחזות עוברים טלטלה
29 עזה כשמתברר לו שמדובר בתרמית ושאיש העסקים הלגיטימי כביכול העומד מאחוריה, הינו
30 נוכל חסר מצפון (סעיף 151 לתצהיר); בשני המחזות, לגיבור וחברו הטוב, יש השלכות קיצוניות,
31 בשניהם החבר הנבגד והמרומה נוכל מפלה כלכלי, מתערער נפשית ומגיע לסף התאבדות
32 (בי'אדמונטון), או להתאבדות ממש (בי'מקסי ואני) (סעיף 152 לתצהיר); בשני המחזות בת הזוג

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 של הגיבור מאשימה אותו בכך שהשתנה וכי העיסוק ומעורבות היתר שלו בעולם העסקי הרסה
2 את הזוגיות והאינטימיות ביניהם (סעיף 153).
3
4 36. הקורא את האמור לעיל, עשוי להתרשם כי שני המחזות אכן עוסקים באותם עניינים עד כדי דמיון
5 מהותי ביניהם, אך מסתבר כי התובע עצמו אינו סבור כך, שכן בסיכומי ב"כ התובע נאמר כי "על
6 פניו מבחינה עלילתית, אין זהות מלאה בין שני המחזות וקיימים הבדלים ביניהם מבחינה
7 עלילתית, שעל רובם עמד התובע בכתב התביעה ובתצהירו" (סעיף 141 לסיכומים).
8
9 אני סבורה, כי העלילה בשני המחזות כה שונה, עד כי לא ברור כלל אם אכן קרא התובע את שני
10 המחזות קריאה פשוטה ושוטפת, או שמא נתפס לפרטי הפרטים ולניתוח הדקדקני שעשה
11 בטבלאות השוואה שערך ושיכלל שוב ושוב, על פי עדותו הוא, גם לאחר שהוגשה התביעה.
12 טבלאות השוואה מצורפות כנספח כ"ב ו-ל"ג לתצהיר התובע והן מפרקות את המחזות לפרטי
13 פרטים עד כי התחושה כי "מרב עצים לא רואים את היער", ונעלמה מעיני עורך הטבלאות
14 התמונה בכללותה.
15

מרכיבים מהותיים משותפים לשני המחזות

17 37. ב"כ התובע טוען, כי אין משמעות לכך שרוב היצירה המפרה מקורית לחלוטין, כי לצורך הוכחת
18 ההעתקה יש למדוד את הדומה שבין היצירות ולא השונה (רע"א 2687/92 גבע נ' חברת וולט
19 דיסני). לדבריו, הדמיון בין המחזות כה רב ובולט, עד כי אין ספק כי מדובר במעשה העתקה ואל
20 ביצירות נפרדות.
21
22 ב"כ הנתבע טוען בסיכומיו, כי מרכיב היצירה הדרמטית בשני המחזות הוא שונה, והעובדה
23 שמדובר בתרמית נדל"ן ולא בתרמית בניירות ערך או בכל תחום אחר, היא חסרת ערך. גיבור
24 'אדמונטון' מנסה להשיב לעצמו את השקעתו או לנקום במי שהונה אותו. הגיבור במקסי (אלכס
25 שהוא גם המספר לקהל), מנסה להשתחרר מהקשר שלו עם מקסי, ולכן הוא מתפטר מעבודתו.
26
27 38. אכן בשני המחזות מדובר בתרמית נדל"ן אלא שאין זהות ביניהם. ב'אדמונטון', גיבור המחזה
28 נפל קרבן לתרמית פשוטה, כאשר השקיע כספים בעסקת נדל"ן שכשלה והשקעתו ירדה לטמיון.
29 הגיבור מבין זאת כבר בתחילת המחזה ולמעשה מתמודד עם הכישלון לכל אורכו.
30 תרמית הנדל"ן ב'מקסי ואני' נהגתה על ידי גיבור המחזה מקסי, המבקש להשתלט על שטח חוות
31 האלפקות, כדי להקים בתחומה תחנת כוח. לשם כך הוא מעסיק את חברו של בעל החווה, אלכס,
32 שאינו מודע כלל לתרמית, המסייע לו בבלי דעת, לקנות את החווה מחברו שוקה, השקוע בחובות,
33 במסווה של עסקה תקינה וטהורה. קורבן התרמית הישיר הוא שוקה, בעל חוות האלפקות. קרבן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 נוסף הוא אלכס, חברו של שוקה, שמגלה רק באיחור רב כי מדובר במזימה שרקח מקסי ללא
2 ידיעתו.

3
4 39. בסיכומי התשובה מציין ב"כ התובע הנוכחי, שהחליף את בא כוחו הקודם, כי פרופ' לוי, המומחה
5 מטעם התובע, סמך ידו על כל ההשוואות שערך התובע בטבלת ההשוואה, ועמד בעדותו על כך
6 שרב הדמיון על השוני בין המחזות, כשאמר: **"אני השתכנעתי שרב הדמיון על השוני ואני עומד**
7 **על זה ואני מבקש לרשום את זה איפה שאתם רוצים"** (פרוט' מיום 22.3.15 עמ' 46, ש' 1012).

8
9 ב"כ התובע לא דייק כאשר טען כי זו היתה מסקנתו של פרופ' לוי.
10 מעבר לעובדה שפרופסור לוי אישר בהגינותו, כי לא קרא את המחזות והסתמך בבדיקתו אך ורק
11 על ההשוואות שערך התובע בטבלה (שצורפה כנספח ל"ג לתצהיר התובע), צוטטו בסיכומי ב"כ
12 התובע רק חלק מדבריו, באופן מגמתי ולא מדויק. שכן בהמשך, כאשר התבקש פרופ' לוי ע"י
13 ביהמ"ש להבהיר את דבריו, הוא חזר בו מן האמירה כי מדובר במחזות דומים.

14
15 להלן יובאו הדברים בציטוט ישיר מפרוט' הדין:

16 **"כב' השופטת: פרופ' לוי, שאלה כללית, פתוחה. לו היית חוזה בשני המחזות**
17 **האלה, מבקר בתיאטרון ורואה את 'אדמונטון' ואחרי זמן רואה את 'מקסי**
18 **ואני'". היית אומר ש"מקסי ואני" זו העתקה של 'אדמונטון'? בלי טבלת**
19 **השוואה כזאת.**

20 **ת. אני חושב שכן.**

21 **כב' השופטת: תסביר לי.**

22 **ת. במידה מסוימת של ביטחון, אני חושב שהייתי מבחין בדמיון יותר מאשר**
23 **בשוני.**

24 **כב' השופטת: יש דמיון גם בין הרבה מחזות אחרים, יש דמיון, אבל אנחנו**
25 **דנים בשאלה האם זה העתקה. האם לקחו את המחזה והעתקה אפילו**
26 **מתוככמת, אתה יודע, תוך שינוי פרטים אבל העתקה של פרטים. אז אני**
27 **שואלת אותך, אתה צופה תיאטרון אינטליגנטי, זה לא החבר מוועד העובדים**
28 **ואפילו לא עו"ד שיש כאלה שלא מייחסים להם אינטליגנציה. אבל לך אני**
29 **מייחסת אינטליגנציה בתחום הזה לפחות של תיאטרון, אתה איש מקצוע.**
30 **היית אומר אחרי שצפית בשניהם על הבמה שהמחזה "מקסי ואני" הוא**
31 **העתקה של המחזה 'אדמונטון'?**

32 **ת. אני לא בטוח. אני מנסה לענות על האמת כאילו".**

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 ציטוט מלא מדבריו של פרופ' לוי מעלה, כי פרופ' לוי בעצמו התלבט באשר לדמיון בין שני המחזות
2 ובסופו של דבר סיכם דבריו באמירה "אני לא בטוח" כי המחזה 'מקסי ואני' הוא העתקה של
3 המחזה 'אדמונטון'.
4

5 40. המומחה מטעם מיטלפונקט, פרופ' עוז, היה נחרץ יותר במסקנתו, כאשר קבע כי המחזות הינם
6 שונים הגם שאינם מתייחסים לאותו נושא של תרמית נדל"ן. לדבריו:
7

8 **"...הרעיון הכללי, הם עוסקים באותו נושא אפשר לומר אפילו באותם**
9 **חולאים של החב' וכו', אבל כשאתה ניגש בסופו של דבר לתוך הטקסטים**
10 **עצמם, הם לא קשורים זה בזה עד דרגה כזאת שאפשר לומר שיש פה לא רק**
11 **העתקה אלא אפילו השפעה ישירה. זו עמדתי, אני מקווה שהסברתי..."** (עמ' 210 ש' 15 לפרוט').
12

13 41. פרופ' עוז אישר כי גם טובלי וגם מקסי הם שניהם נבלים, שניהם עשו תרמית נדל"ן. בשני המקרים
14 מפיקים הצגה או סרט כדי לחשוף את הנבל ואת תרמית הנדל"ן, ויש פה מרכיב של הצגה או
15 סרט בתוך הצגה, אולם במחזה של מיטלפונקט הצגת הסרט היא פריט בתוך העלילה בכך שמקסי
16 רוצה לגרום על ידי איומים לכך שהסרט לא יצולם, ואילו במחזה גואטה נתח מציאות מיושם
17 בתוך המחזה בתור משהו שהוא חלק בלתי נפרד מהמחזה (עמ' 211, 212)
18

19 כאשר התבקש פרופ' עוז לפרט את השוני בין שני המחזות, השיב:
20

21 **"מהפרספקטיבה הקרובה, השוני הוא כפי שאמרתי בכל הפרמטרים, עיצוב**
22 **הדמויות, מיקומו של הנבל, במקרה הזה מקסי, אצל אדון מיטלפונקט,**
23 **ובמקרה של יוסי טובלי, המקרה של גואטה הוא כל כך שונה..."** (עמ' 215 ש' 26).
24

25 ובהמשך:

26 **"נקודת המבט היא שונה לחלוטין, משום שלמר גואטה, יוסי טובלי לא היה**
27 **כל כך חשוב... לא היה חשוב במחזה של מר גואטה בשום צורה ואופן, לא**
28 **יכול להיקרא יוסי ואני. משום שיוסי טובלי הוא דמות משנית... לעומת זאת**
29 **"מקסי ואני", ואני מוכרח לומר מקריאת המחזה ויצאתי בוודאי מההצגה**
30 **וזכרתי את אדון מקסי. לא זכרתי אף דמות אחרת באותה בהירות"** (עמ' 217 ש' 1).
31

32 ולבסוף:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 "אני אומר שמר טובלי לא ענין את מר גואטה במחזה שלו, כמחזאי, כפי
2 שמקסי עניין את מר מיטלפונקט, משום שיוסי טובלי במחזה 'אדמונטון'
3 הוא דמות משנית שהיא חייבת להיות שם כי אי אפשר לבצע עסקת נדל"ן
4 אם מישהו לא מבצע אותה, אבל הוא לא כל כך מתעניין בו, הוא מתעניין
5 בגיבורים אחרים, בגיבור הראשי שלו. מר מיטלפונקט לדעתי, אני מנחש, זו
6 האינטואיציה שדיברתי עליה, שאם יש שיחות חשאיות בין מחזאי לבין
7 גיבורי מחזותיו, מר מיטלפונקט השקיע הרבה יותר שיחות עם מקסי מאשר
8 עם כל דמות אחרת במהלך המחזה, וזה ההבדל שאני מדבר עליו" (עמ' 222
9 ש' 2).

10 42. בהקשר זה ראוי לציין את טרונייתו של התובע מר גואטה כלפי פרופ' עוז, שהתבקש, עוד טרם
11 הגשת התביעה על ידו, לקרוא את שני המחזות ולתת חו"ד אם קיים ביניהם דמיון, אך לאחר
12 שגואטה שלח אליו את המחזות, הוא נעלם ולא התייחס יותר לפנייתו של התובע.
13 כאשר פרופ' עוז נשאל מדוע נהג כך, השיב:

14
15 "אני מודה שאני קיוויתי מאוד, קראתי את המחזות, הבנתי שהוא פגוע
16 מאיזה שהיא סיבה, לא ידעתי את נסיבות המקרה וחשבתי למען האמת שאם
17 לא אתייחס לדבר הזה אז הדבר יעלם, אני מודה. אם זה תקין או לא תקין אין
18 לי מושג, אני קיוויתי מאוד שהאדון ירד מהעניין (פרוט' מיום 14.5.15, עמ'
19 196 ש' 5).

20
21 ב"כ התובע לא הניח לפרופ' עוז ושב ושאל מדוע ניתק את הקשר עם התובע ולא היה מוכן לתת
22 את חוות דעתו ולקבוע, אם יש יסוד או אין יסוד לטענה כי המחזה 'מקסי ואני' הועתק מהמחזה
23 'אדמונטון', ואז השיב לו פרופ' עוז:

24
25 "...כשקראתי את שני המחזות האלה גיבשתי את דעתי שאין פה קייס, ואני
26 מודה, שוב אני אומר יכול להיות שזאת התנהגות לא טובה, אני קיוויתי מאוד
27 שהדבר הזה יעלם" (עמ' 198 ש' 13).

28 הנה כי כן ובניגוד לנטען בסעיף 8 לסיכומי התשובה מטעם התובע, לפיהם כביכול המומחה מטעם
29 הנתבע 1 "אינו מקל ראש בטענות התובע וקובע בחווה"ד שיש דמיון בפרטים בין העלילות...",
30 פרופ' עוז היה סבור אחרת ומסקנתו היתה ש"אין קייס".

31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

43. אין חולק כי קיימים מרכיבים משותפים לשני המחזות, אולם אין די בכך, ויש לבחון אם הם מהווים "חלק מהותי" מהיצירה, כדרישת סעיף 11 לחוק. בע"א 8393/96 מפעל הפיס נ' The Roy Export Establishment Company, פ"ד נד(1) 577, 591 (להלן: "מפעל הפיס") נקבע כי הבחינה צריכה להיות מהותית וכוללת ואין להסתפק בבדיקה מדוקדקת של כל פרט בקטעים המשווים:

"ההכרעה בשאלה אם הועתק 'חלק ניכר' מן היצירה המוגנת... אינה צריכה להיות רק, או בעיקר, על פי בחינה כמותית של הקטעים העומדים להשוואה, אלא יש לבדוק אותם גם – ואולי, בעיקר, מבחינה איכותית. גם כאן אין להסתפק בבדיקה מדוקדקת של כל פרט בקטעים המשווים ושל השימוש שנעשה בו, אלא יש לבחון את הקטעים מתוך ראייה כוללת".

דברים דומים נאמרו גם בע"א 3422/03 Krone AG נ' ענבר פלסטיק משוריין, פד" נט(4) 365; ובספרו של גרינמן, עמ' 626.

44. ב"כ התובע טען בסיכומי התשובה, ושוב בניגוד לדברים עצמם, כי הנתבע 1 הודה בחקירתו הנגדית כי קיימים מרכיבים מהותיים משותפים לשני המחזות, ואולם תשובתו היתה שונה. כאשר הוצג לנתבע התיאור: איש מיליונר, נוכל, עושה תרמית נדל"ן לגבי שווי הנכס, מפיל בפת, עושים יצירה דרמטית, סרט או מחזה, על אודות התרמית במטרה לחשוף והוא בא ומנסה לסכל את ההפקה על ידי שוחד לאחד המשתתפים, תשובתו של הנתבע 1 היתה:

"מאד לא דומה ואני אומר לך למה זה לא דומה" (עמ' 247 ש' 12)

ובהמשך:

"המוטיבים הקיימים בשני המחזות הם לחלוטין לא זהים, כיוון שתרמית הנדל"ן במקסי נוגעת בניסיון להשתלט על שטח מסוים כדי להקים בו תחנת כוח... מהות התרמית היא לא בזה שהוא הציע סכום כסף מסוים ובעצם יכול היה לדרוש יותר, מהות התרמית היא בזה שהוא שלח את אלכס אל חברו שאותו אלכס הציל במלחמה, כדי לשכנע אותו את אותו הלום קרב שבעצם הם עושים לו טובה מכיוון שאחרת הבנקים עומדים להשתלט על כל המקום, והוא ישאר גם בלי נכסים, גם בלי חווה וגם בלי גרוש, וזו בעצם מהות התרמית במקסי. מהות בתרמית ב'אדמונטון' פשוטה לחלוטין, אדם קורא ברושור על נכס בקנדה, הוא מחליט להשקיע בנכס, הוא נפגש עם סוכן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 מכירות, סוכן המכירות מראה לו כל מני תמונות צפי כלכלי בנכס, שיעשה
2 כך וכך, ובדיעבד מתברר שהונו אותו מכיוון שלא רק שהנכס עושה כסף אלא
3 הוא מקבל אחת לכמה חודשים מכתב לבוא ולהשקיע עוד יותר" (עמ' 248 מש'
4 .(1)

5 45. טענתו המוזרה משהו של ב"כ התובע, כי מיטלפונקט העיד על עצמו כפלגיאטור ועל הפלגיאט
6 כחלק מרכזי מתהליך הכתיבה שלו, בתמליל כיתת אמן שהקליט התובע כאשר השתתף בה, היא
7 ניסיון נלוז לייחס למיטלפונקט הודאה במעשים מסוג זה. המעיין בתמליל למד, כי מדובר בתיאור
8 שניתן ע"י מיטלפונקט של קשיי הכתיבה שחוה במהלך דרכו ואת תהליך ה"התכתבות" עם
9 מחזות אחרים. מיטלפונקט תיאר גם מקרה בו התקשה בכתיבת מחזה בשם "הקוף", וסיפר כי
10 לאחר שצפה במחזה של אראבל בשם "הם שמו אזיקים על הפרחים" הבין שהוא צריך לכתוב את
11 המחזה אחרת.

12
13 כיתת אמן כשמה כן היא. היא מיועדת להעשיר את משתתפיה בידע של מרצים בעלי ניסיון
14 המוזמנים לשאת דברים בפניהם. מוטב היה לו התובע היה נמנע משימוש בהקלטה מכיתת אמן
15 ומדברים שנאמרו במסגרתה, כדי לנסות "להוכיח" כי מדובר בפלגיאטור מדופלם, במיוחד
16 כאשר ברור כי הדברים הוצאו מהקשרם.

17
18 46. ב"כ התובע טוען בסיכומי התשובה, כי הניסיון להצביע על הבדלים כביכול במרכיבי המחזות, לא
19 מפחית מהודאתו המפורשת של הנתבע 1, שהקומבינציות הדרמטיות הנ"ל (איש מיליונר, נוכל,
20 תרמית נדל"ן וכיוב') החולשות על רוב רובו של 'אדמונטון' ומהוות בהכרח את "החלק הניכר
21 שלו", קיימות גם ב'מקסי ואני'.

22
23 לא בכדי לא מצא ב"כ התובע לנכון להביא דוגמאות והשוואות של הדמויות והדיאלוגים
24 המכוננים, אלא הגיע למסקנה זו על סמך טבלאות ההשוואה שערך התובע בעצמו. בסיכומי
25 התשובה חזר ב"כ התובע על הפירוט שמופיע בטבלאות ההשוואה והדגיש, כי מדובר ב- 19 סעיפים
26 זהים בטבלה המוקדשת למרכיב היצירה הדרמטית, ו- 11 פריטים בטבלת ההשוואה
27 הטקסטואלית. בעשותו כן חטא למבחן שפורט בענין מפעל הפיס ולדבריו המפורשים של כבי'
28 השופט טירקל שם, כי "אין להסתפק בבדיקה מדוקדקת של כל פרט בקטעים המשווים ושל
29 השימוש שנעשה בו, אלא יש לבחון את הקטעים מתך ראייה כוללת".

30
31 סבורני, כי למעט העובדה שתרמית הנדל"ן חולשת על העלילה בשני המחזות ובשניהם קיימת
32 דמות נבל, רב השוני על הדמיון ביניהם.

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

סיכום ביניים

1

2 אני דוחה את טענת התובע, כי מיטלפונקט נטל מ'אדמונטון' שילוב ייחודי של מאורעות
3 דרמטיים ספציפיים, לרבות "הלבוש" שלהם, הקונפליקטים, הפעולות הדרמטיות, אפיוני
4 הדמויות והדיאלוגים המכוננים. אפשר להבין את מצוקתו של התובע ואת ניסיונו למצוא דמיון
5 בין שני המחזות, תוך השוואת פרטי פרטים זה כנגד זה בשני המחזות. ואכן, טבלאות ההשוואה
6 שערך התובע מפורטות מאד ונדמה כי הן מתייחסות לכל ניואנס במחזה, מתון רצון להמחיש
7 את אלמנט העתקה הנטען, ואולם לא די בכך. על מנת להצליח בתביעה, על התובע להראות
8 שמיטלפונקט העתיק חלקים ממשיים ומהותיים מ'אדמונטון'. קווים דומים בין שתי יצירות
9 אינם מהווים הפרת זכות יוצרים, ודמיון מסוים בין היצירות אינו מספיק כשלעצמו להוכחת
10 העתקה.

11

12 סגנונו של מיטלפונקט שונה, הדמויות שונות והדיאלוגים המכוננים שונים אף הם. גם אם נמצא
13 דמיון במוטיבים מסוימים של שני המחזות, כגון: השילוב בין מרכיב תרמית הנדל"ן למרכיב
14 היצירה הדרמטית אודותיה שהפקתה מסוכלת ע"י הנבל, עדיין קיימים ביניהם הבדלים
15 ניכרים, המלמדים כי 'מקסי ואני' היא יצירה נפרדת, המשקפת מאמץ והשקעה מצידו של
16 מיטלפונקט ואף כישרון דרמטי שונה.

17

18

מבחן היצירתיות

19 47. ב"כ התובע טוען בסיכומי התשובה, כי לצורך ההבחנה בין רעיון לביטוי פותחו מבחני עזר, שאחד
20 מהם הוא **מבחן היצירתיות**. אין חולק כי המחזה 'אדמונטון' זכה למחמאות, כפי שציינה העדה
21 מטעם בית לסיין גבי ברזל- מלמד בעדותה (עמ' 187 שי' 14), וכפי שנשמע אומר הדרמטורג של בית
22 לסיין, אבישי מילשטיין, בתמליל שיחה שהוקלטה על ידי גואטה, וצורפה כנספח כ"א לתצהירו.
23 אין חולק גם כי מר גואטה שהיה באותה עת מחזאי אנונימי ו'אדמונטון' שהיה זה מחזה
24 הביכורים שלו, זכו להתייחסות אוהדת מצד פרופ' עוז, המומחה מטעם מיטלפונקט.

25

26 פרופ' עוז שיבח את הרעיון של גואטה להשתמש בטכניקה של מחזה בתוך מחזה והעיד כי –

27

28 "השימוש בטקטיקה של מחזה בתוך מחזה כמו בחלום ליל קיץ, כמו בהמלט
29 ובמקומות אחרים, זה דבר שעשה מר גואטה, זה חלק מהדברים שאם הייתי
30 כותב ביקורת על המחזה שלו, אגב זה לא רע, הייתי כותב אותו לציון הערך
31 של כתיבתו של מר גואטה" (עמ' 212 שי' 9).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

- 1 אולם, אין ממש בטענת ב"כ התובע, כי העובדה ש'אדמונטון' הוא מחזה טוב ומעניין, כתוב
2 בכישרון מחזאי ורלוונטי לרוח הזמן בתקופה בה נוצר, הופכת אותו למושא פוטנציאלי להעתקה,
3 ואין בסיס לאמירתו, כי יש בכך להבהיר את הרציונל שבמעשה העתקתו ע"י מיטלפונקט.
4 מדובר במסקנה שאינה נתמכת בעובדות, מנוגדת לחוות דעת שני המומחים שהעידו בבית המשפט
5 ומתעלמת מההבדלים המהותיים בין שני המחזות, עליהם עמדתי בהרחבה.
6
- 7 48. מבחן היצירתיות אינו פועל לטובת התובע במקרה דנן ואינו תומך בטענתו, כי מדובר בהעתקה
8 של 'החלק הניכר' או של מרכיב מהותי מעלילת המחזה 'אדמונטון' ושילובו במחזה אחר. אין
9 חולק כי ניתן להעתיק מרכיבים מיצירה על ידי שעתוקם ושילובם בתוך יצירה חדשה, כפי שציין
10 ב"כ התובע בסיכומי התשובה. ואולם, השילוב הייחודי של מרכיבי תרמית הנדל"ן בכל אחד מן
11 המחזות, לא רק שאינו דומה אלא הוא שונה ומאופיין בחותמו האישי והאינדיבידואלי של
12 מיטלפונקט, במרכיבי עלילה שונים ובשפה השונה מהשפה בה השתמש גואטה במחזה
13 'אדמונטון'. מבחן היצירתיות מלמד דווקא על יצירה עצמאית ונפרדת של מיטלפונקט מיצירתו
14 של גואטה.
15
- 16 49. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בת.א. (ת"א) 1229/95 **ציפי בלומנפלד נ' מירה הראל** (27.11.97),
17 העוסק בתביעה שבה נטען, כי הועתק ספר ילדים העוסק במעבר דירה. בית המשפט קבע שם, כי
18 שני הסיפורים אמנם עוסקים באותו נושא של מעבר דירה, אך העלילה מובאת בצורה שונה
19 והסגנון שונה לחלוטין. גם שם התייחס בית המשפט (כב' השופט טלגם) לרשימה ארוכה של
20 פריטים שהגישה התובעת וציין, כי ממבט ראשון הרשימה מעוררת מחשבה שמספר כה רב של
21 נקודות דמיון יכול להיות מוסבר רק על ידי העתקה, אך מבט נוסף מעלה אחרת:
22
- 23 **"אולם כאשר קוראים את הסיפורים בכללותם ואת הקונטרסט שבו**
24 **משתלבים המוטיבים, התמונה היא אחרת ושונה... סגנונה של הראל שונה,**
25 **והמילים בהם השתמשה – שונות, כך שניכר שמדובר ביצירה נפרדת**
26 **המשקפת מאמץ והשקעה מצידה של הראל ואף כישרון סיפורי שונה"** (עמ'
27 6 לפסק הדין).
- 28 50. מקרה נוסף הדומה לענייננו, נדון בת"א (ת"א) 2434/05 **גרי ברינט נ' ערן ריקליס הפקות בע"מ**
29 (19.11.12), שם טען התובע כי חלקים מהסרט הידוע "הכלה הסורית", הועתקו מתסריטים
30 שנכתבו על ידו ונמסרו באמצעות אדם אחר לנתבעים.
31
- 32 בית המשפט (כב' השופט אבי זמיר) בחן את שני התסריטים ונדרש לשאלה האם סצנות מסוימות
33 או דמויות מסוימות בשני התסריטים הועתקו או שמא מדובר בסצנות או דמויות 'סטנדרטיות'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 לתקופה ולמקום בהם עוסק התסריט, אשר אין בהם ייחודיות בולטת ולכן עשויות להופיע באופן
2 מקרי בתסריטים שונים. התובע פירט נקודות השוואה שונות בין התסריטים, ובית המשפט
3 התייחס לכל אחת מהן וקבע שלא קיימים קווי דמיון אמיתיים ומהותיים בין התסריט של התובע
4 לבין הסרט 'הכלה הסורית', או בין סצנות בתסריטים, אלא מדובר בתסריטים שהסיפורים
5 המתוארים בהם שונים זה מזה ולפיכך גם קווי העלילה שונים והדמויות שונות. נקבע, כי ככל
6 שקיימים קווי דמיון קלים בין היצירות, קווי דמיון אלה אינם ייחודיים או מקורים ואינם מעידים
7 על העתקה.

8

9 **ובחזרה לעניינו – בחינת שני המחזות מלמדת, כי אין קווי דמיון אמיתיים ביניהם ומדובר**
10 **בשתי יצירות עצמאיות, השוכנות לבטח זו לצד זו. טענות התובע בדבר הפרת זכות היוצרים**
11 **שלו במחזה 'אדמונטון' נשללו אחת לאחת.**
12 **התובע זנח את יתר הטענות והעילות שפורטו בתביעתו. ב"כ לא התייחסו אליהן כלל**
13 **בסיכומיהם, כך שאין עוד צורך להידרש להן.**

14

15

התביעה שכנגד – לשון הרע

16 51. ב"כ מיטלפונקט הקדיש לתביעה שכנגד שהגיש נגד גואטה, בגין הפגיעה בשמו הטוב ועוולת לשון
17 הרע, פרק קצרצר בסיכומיו. בא-כוחו טען, כי כל המסמכים והראיות הרלוונטיות פורטו בתביעה
18 שכנגד ובתצהירו של מיטלפונקט. מדובר בלשון הרע ובפרסום שנעשה, לפי הנטען, במכתבים
19 ששלח הנתבע שכנגד לגב' פינס, מנכ"ל ומנהלת אמנותית של תיאטרון בית לסין ולמר עוזי ברעם,
20 יו"ר ההנהלה הציבורית של בית לסין, ובטענות בע"פ שטען הנתבע שכנגד באוזני מר מילשטיין
21 מבית לסין, כנגד מיטלפונקט, כאשר בכל המקרים האשים גואטה את מיטלפונקט בגניבה ובהפרת
22 זכויות יוצרים שלו במחזה 'אדמונטון', המכונה בתביעה שכנגד "מחזה חסר ערך" (סעיף 17
23 לתביעה שכנגד).

24

25 52. ב"כ הנתבע שכנגד לא התייחס כלל לתביעה שכנגד בסיכומיו. ההתייחסות הראשונה מופיעה
26 בסיכומי התשובה, שם טען ב"כ הנוכחי של גואטה, כי מקריאת התביעה שכנגד עולה, כי התובע
27 שכנגד ניסה לנצל הליכי משפט לרעה, על מנת לדחוק בנתבע שכנגד שייסוג וימחק את תביעתו
28 המוצדקת. לדבריו, גואטה עשה ככל יכולתו כדי ליתר הליכים משפטיים, תוך התראה על ההפרה
29 בדרכים מקובלות, באופן ענייני ובפנייה פרטנית, הממוענת לגורם המוסמך והרלבנטי בלבד,
30 בדרישה לקיים בירור ענייני ומקצועי. הוא לא יצא לתקשורת עם טענותיו ושמר בקנאות על שמו
31 הטוב של מיטלפונקט בקרב הציבור, מתוך תקווה שניתן יהיה ליישב את הסכסוך בין כתלי בית
32 לסין, בו הוצגו שני המחזות, אך הנתבעים סירבו לכל סוג של הידברות. עוד נטען בסיכומי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

- 1 התשובה, כי לגואטה עומדות ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, לרבות הגנת "אמת
2 דיברתי".
- 3
- 4 53. תכליתו של חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק") היא לספק מענה להתנגשות
5 הזכויות הנוצרות כאשר נעשה פרסום הכרוך בלשון הרע. מחד, מבקש החוק להבטיח את הזכות
6 לכבוד האדם והזכות לשם טוב של מי שנפגע מן הפרסום. ומאידך, מבקש החוק להבטיח גם את
7 האינטרסים הטמונים בפרסומים השונים, בדגש על חופש הביטוי (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ
8 נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 565 והאסמכתאות הנזכרות שם).
- 9
- 10 54. עיון במכתבים שנשלחו לגורמים המוזכרים בתביעה שכנגד (נספחים א-ח) מעלה, כי פורטו בהם
11 אותן טענות בדבר הפרת זכויות היוצרים, שנטענו בתביעתו של גואטה.
- 12
- 13 בתצהיר עדותו הראשית לא התייחס מיטלפונקט לפגיעה בשמו הטוב, אלא חזר והפנה למכתבים
14 עצמם, שצורפו לתביעה שכנגד. אין כל טענה או אמירה בתצהיר, בעדותו של מיטלפונקט או
15 בסיכומי בא-כוחו, לגבי הנזק שנגרם לו בעקבות הפרסומים האמורים, או לגבי היקף הפיצוי
16 הנדרש על ידו.
- 17
- 18 55. סבורני, כי בעת שנשלחו המכתבים, היה גואטה משוכנע באמיתות טענותיו בדבר הפרת זכויות
19 היוצרים שלו ב"אדמונטון", ויתכן שהוא משוכנע בכך עד היום. אולם, הגנת אמת הפרסום (סעיף
20 14 לחוק) איננה עומדת לו, לאחר שנקבע על ידי כי הטענות שהשמיעו לא תיארו מציאות עובדתית
21 שהיא "אמת לאמיתה" או אפילו "אמת לשעתה" (השוו [דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין](#)
22 [אורבך](#), (18.9.2014), פסקאות 24-32 לפסק-דינו של הנשיא א' גרוניס).
- 23 המכתבים שנשלחו לגורמים שונים בהנהלת בית לסיין ונועדו להתריע על העוול שגואטה חש באופן
24 סובייקטיבי (גם אם בלתי מוצדק) שנגרם לו, פגעו בשמו הטוב של מיטלפונקט, שלא העתיק ולא
25 הפר את זכויות היוצרים של גואטה.
- 26
- 27 56. סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע (שהוסף בתיקון מס' 6 בתשנ"ט) בא לאפשר פסיקת פיצויים ללא
28 הוכחת נזק - כאשר ברי כי הוצאה לשון הרע ולא תמיד ניתן לכמת את נזקה - בסכום מסוים
29 ומוגבל (50,000 ₪ בגין כל פרסום, ובמקרים שהוכחה כוונה לפגוע - כפל הסכום). אופן קביעת
30 הפיצויים ללא הוכחת נזק וטעמיהם, קרי היעדר היכולת להוכיח במדויק את גובה הנזק
31 וההרתעה הנדרשת, פורטו ב**בג"ץ 5239/11 אבנרי נ' הכנסת** (2015) בפסקה 36 והאסמכתאות שם.
- 32 57. אין חולק כי התובע שיגר, בעצמו או באמצעות ב"כ, מכתבים לגורמים שונים בהנהלת בית לסיין.
33 בפרשת אורי דניאל (ע"א 7426/14 פלונית נ' אורי דניאל (14.3.16), נשאלה ע"י כב' השופט עמית
34 השאלה - "האם אדם שמספר לשון הרע זהה לשלושה אנשים שונים בשלוש הזדמנויות תוך זמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 קצר, עשוי להתחייב בפיצוי ללא הוכחת נזק בגין שלושה פרסומים שונים או שמדובר ב"אותה
2 לשון הרע"? למיטב ידיעתי, שאלה זו טרם הוכרעה בבית משפט זה, ואף במקרה הנוכחי אינני
3 נדרש להכריע בה" (שם, עמ' 73). נראה כי גם במקרה דנן, אין צורך להכריע בשאלה זו, שכלל לא
4 הועלתה ע"י ב"כ התובע שכנגד בסיכומיו ולא נדרשה בה הכרעה.

5 בהתחשב בהיקף המצומצם יחסית של הפרסומים, בעובדה שהמכתבים נשלחו רק לגורמים
6 בהנהלת בית לסין ולא היו פרסומים נוספים ביוזמת התובע, וכן בהתייחסות האגבית של התובע
7 שכנגד וב"כ לתביעה שכנגד בכללותה - אני מחייבת את גואטה לפצות את מיטלפונקט בסכום
8 של 10,000 ₪ לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע.

9

10

סוף דבר

11

12 א. בתביעתו ייחס התובע גואטה לנתבעים, הילל מיטלפונקט ובית לסין, העתקה ופגיעה
13 בזכויות יוצרים במחזה מקורי שכתב בשם 'אדמונטון'.
14

15

16 לאחר שבחנתי את טענות התובע ואת חומר הראיות, אני דוחה את טענת התובע, כי
17 מיטלפונקט נטל מ'אדמונטון' שילוב ייחודי של מאורעות דרמטיים ספציפיים, לרבות
18 "הלבוש" שלהם, הקונפליקטים, הפעולות הדרמטיות, אפיוני הדמויות והדיאלוגים
19 המכוננים. סגנונו של מיטלפונקט שונה, הדמויות שונות והדיאלוגים המכוננים שונים אף
20 הם. ריבוי נקודות הדמיון אליהן נתפס התובע בתביעתו ובטבלאות ההשוואה שערך בעצמו,
21 הסיטו את הדיון לפסים צדדיים ויצרו עיוות של התמונה בכללותה עד ש"מרוב עצים לא
22 רואים את היער".

23

24 אני דוחה גם את טענת התובע, כי המחזה 'מקסי ואני' הינו מעשה פלגיאט מתוחכם של
25 הילל מיטלפונקט, שבוצע לאחר שצפה ב'אדמונטון' בפסטיבל 'פותרים במה' של תיאטרון
26 בית לסין. גם אם נמצא דמיון במוטיבים מסוימים של שני המחזות, עדיין קיימים ביניהם
27 הבדלים ניכרים, המלמדים כי 'מקסי ואני' הינו יצירה נפרדת, המשקפת מאמץ והשקעה
28 מצדו של מיטלפונקט ואף כישרון דרמטי שונה.

29

30 התביעה על הפרת זכות יוצרים של התובע, נדחית.

31

32 אני מחייבת את התובע רון גואטה לשלם לכל אחד מהנתבעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד
33 בסך 15,000 ₪ (סה"כ 30,000 ₪).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 61624-12-13 גואטה ואח' נ' מיטלפונקט ואח'

1 ב. התביעה שכנגד על הפגיעה בשמו הטוב של מיטלפונקט, מתקבלת.

2

3 אני מחייבת את גואטה לשלם למיטלפונקט פיצויים ללא הוכחת נזק בסך 10,000 ₪ והוצאות

4

משפט בסך 3,000 ₪ (סה"כ 13,000 ₪).

5

6 ג. ההודעה לצד שלישי שהגיש בית לסין נגד מיטלפונקט, נדחית ללא צו להוצאות.

7

8

9

10

11

12

ניתן היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

13

ד"ר דפנה אבניאלי, שופטת

14

15

16

17